

WIECZNOŚĆ

Opustoszałe ruiny wypełnia cisza.
Zjednoczone mrocznymi klątwami istnienia,
Przenikają się subtelnie i niespiesznie.
W powietrzu unosi się zapach wolności.

Zakłęte w bezruchu, zdeformowane ciała,
Wrosnięte w zgliszcza szkielety,
Łączy wspólna świadomość,
Stojąca nad wszelkimi podziałami.

Dzień i noc jednocześnie trwające,
Uświetnia muzyka trębaczy,
Zdolnych tysiącem kościstych palców
Wydobyć nadludzkie tony.

Bez ustne twarze, naprzemiennie smagają -
Chłody zmarzniętej mgły i żaru piekielne podmuchy.
Pozawieszane na krzyżach milczące dusze,
Mijają wychudzone wilki i pełzające postacie.

Kolumna zakapturzonych Wyśłanników,
Nuci hymn pojednania dla Wyroczni.
Wyczekiwane marzenia o wolności
Obserwują oblicza o pustych oczodołach.

Zespolone szaleńczym uściskiem ciała
Zatrzymał dotyk Śmierci.
Wyzwalając z ludzkiego potępienia i strachu.
Pozbawione krwi i ciepła... stały się wieczne...